

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 4.

Solote Session.

4de Møde.

Tredagen den 5te Decbr. Kl. 2.

(Forsfat.)

Christensen:

Seg maa tilstaae, at jeg blev mere glædet og muntret ved den høitærede Ministers Uttringer, end jeg blev overbeviist. Seg kan ikke følge ham i hans Raalserier; men jeg skal ganske tyrt bemærke, at naar han bygger paa Forordningen 4de August 1819, der allerede gjør det til en Forpligtelse for Enhver, altsaa ogsaa for Barbererne, at tage sig af Tilskadefomne, er der den Forskjel inellem os, at jeg trøder, at denne Bestemmelse bliver i sig selv uretfærdig, saasnart den som her knytter sig til et Paalæg om, at man ikke selv maa gjøre Noget for at hde den Tilskadefomne en Hjælp, der kan kaldes Lægebehandling, om man endog maatte holde sig overbeviist om at være det mægtigt. Man risikerer Tiltale, og selv om en saadan Tiltale ikke vilde have en virkelig Straf tilfølge, er den dog i sig selv en saadan. Dertil kommer endnu, at vilde Politiet, som Motiverne oplyse, sætte stor Priis paa det Sædvansmæssige i, at disse Barberstuer staae til Afbenyttelse for Tilskadefomne, saa maa der ogsaa gives et Vederlag derfor. Hvorfor skal man bidrage til, at Barbererne selv om de maatte have disse lette Hænder, som den ærede Minister saa smukt udmalede, uden Vederlag tabe haade af deres Tid og Fortjeneste. Skulle de have denne Byrde, maa man ogsaa give dem Vederlag derfor. Men de skulle ikke blot ikke have Vederlag, de skulle ogsaa have Byrder

af den Mængde Tilskadefomne, der skulle udelukkelig staae tilstede, og de skulle endog risikere en Mulkt og al den Ubehagelighed, der følger med at have Mellemværende med Politiet, hvis de tillade sig Noget; der kan kaldes Lægebehandling, og paa den anden Side ere vore Lovsaalebes, at hvis de ikke behandle de Tilskadefomne, risikere de Ansvar. Seg troer at S'en i det Hele særdeles godt kunde udelades; men som den staar, stempler den, efter min Formening, det usvarligt Princip som rigtigt og medfører Noget, man kan tage og føle paa som en Ubillighed og en Uret, og det vil jeg ikke stemme for. Seg kunde ønske, dersom det maatte være den ærede Minister beleiligt, at han vilde oplyse, hvorvidt § 6 har tilbagevirkende Kraft. Seg vilde mig ind, at denne Paragraph dog ikke kan bevirke, at dersom der maatte være nogen af de nuværende Barberer, som ikke har underkastet sig den Slags Examen, man ogsaa her vil foreskrive, at de ogsaa en saadan Mand for at have Ret til at kopsætte og aarelade skal være nødt til at gaae ind til Hospitalslægen, eller hvem det nu er, for at lade sig prøve. Eller er det S'ens Mening, som jeg formoder, at det kun gjælder for dem, der herefter blive Barberer.

Drejer:

Seg kan ikke andet end svare et Par Ord paa den ærede Ministers Bemærkninger til § 2. Det er rigtigt, at det ikke er nogen ubelukkende Ret, Barbererne have til at sætte Tager og s. v. Loven giver dem simpelt hen Ret dertil, men knytter dertil den Betingelse, at en Læge forud skal have anordnet det Fornødne. Ministerens Henvisning til, at